

- 1) weksla kaucyjnego in blanco wraz z deklaracją, podpisanych stosownie do warunków podanych w promesie,
 - 2) umowy ustanowienia prawa zastawu na rzecz Banku na urządzeniach, maszynach i materiałach budowlanych, stanowiących własność zespołu,
 - 3) pełnomocnictwa podpisanego przez wszystkich członków zespołu, upoważniającego pełnomocnika(ków) do działania w imieniu zespołu, oraz karty wzorów podpisów wprowadzonej zgodnie z przepisami bankowymi, dotyczącymi otwarcia rachunków bankowych,
 - 4) polisy ubezpieczeniowej, stanowiącej dowód ubezpieczenia istniejących na placu budowy urządzeń z cesją na rzecz Banku praw do odszkodowania do wysokości przyznanej pożyczki oraz dowodu opłacenia składki ubezpieczeniowej.
3. Formularze wniosku (ust. 1 pkt 2), deklaracji (ust. 2 pkt 1) i umowy ustanowienia prawa zastawu (ust. 2 pkt 2) wydają bezpłatnie oddziały Banku.

Wykorzystywanie kredytu.

- § 9. 1. Bank dokonuje wypłat zaliczkowych na uzasadnione zapotrzebowanie zespołu. Wypłata zaliczki powinna być jednak uwarunkowana rozliczeniem zaliczki udzielonej poprzednio.
2. Wypłata może nastąpić zgodnie z obowiązującymi przepisami Banku na wskazany przez zespół rachunek lub do rąk pełnomocnika zespołu.
3. Wszystkie operacje finansowe, związane z podstawową działalnością zespołu, powinny być skoncentrowane na rachunku bankowym, prowadzonym w oddziale banku finansującym zespół.

Splata kredytów.

- § 10. 1. Wysokość rat i terminy spłaty kredytu udzielonego zespołowi ustala oddział banku w porozumieniu z zespołem na podstawie propozycji zawartych we wniosku zespołu o udzielenie kredytu w zależności od potrzeb gospodarczych zespołu i przeznaczenia kredytu.
2. Termin spłaty kredytu nie może przekraczać 3 lat, licząc od daty przyznania kredytu.

3. Wpływy uzyskiwane przez zespół ze sprzedaży nadwyżek produkcji oraz ze sprzedaży zbędnych maszyn i urządzeń powinny być zaliczane na przedterminową spłatę zadłużenia.

§ 11. 1. Kredyt udzielony zespołowi podlega przedterminowej i jednorazowej spłacie:

- 1) gdy w wyniku rozliczenia kosztów po zakończeniu produkcji okaże się, że wartość upłynionych zbędnych środków materialnych pokryje udzieloną przez Bank pożyczkę,
 - 2) gdy objęta umową działalność zespołu zostanie zaniechana,
 - 3) gdy zespół zostanie skreślony z rejestru przez prezydium właściwej rady narodowej.
2. Ponadto bank może zaniechać dalszego finansowania i żądać jednorazowej, przedterminowej spłaty kredytu:
- 1) gdy w wyniku kontroli bankowej zostanie stwierdzone, że działalność zespołu jest niezgodna z zawartą umową lub danymi zawartymi we wniosku o udzielenie kredytu,
 - 2) gdy udzielony kredyt zużyty został choćby w części na cele niezgodne z przeznaczeniem bądź gdy w działalności gospodarczej lub finansowej zespołu wystąpiły nieprawidłowości,
 - 3) gdy zespół nie rozpoczął produkcji w ciągu pół roku od daty przyznania kredytu,
 - 4) gdy wpływy uzyskiwane przez zespół ze sprzedaży nadwyżek produkcji oraz ze sprzedaży zbędnych maszyn i urządzeń nie zostały przekazane na przedterminową spłatę zadłużenia (§ 10 ust. 3).

§ 12. Po zakończeniu produkcji zespół obowiązany jest przedstawić bankowi protokół z przeprowadzonego rozliczenia produkcji. W protokole tym powinno być również zamieszczone zestawienie wykorzystanych kwot kredytu, przypadających ostatecznie na poszczególnych członków zespołu, po potrąceniu ewentualnych dochodów osiągniętych ze sprzedaży zbędnych środków materialnych, pozostałych po zakończeniu produkcji.

§ 13. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. J. Trendola

307

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 4 czerwca 1957 r.

w sprawie organizacji finansowej wykonywania inwestycji systemem gospodarczym, zasad i trybu rozliczeń z tytułu ich wykonania oraz kontroli funduszu płac ze środków inwestycyjnych.

Na podstawie art. 18 ust. 2 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. Nr 49, poz. 439) i § 6 ust. 3 uchwały nr 48 Rady Ministrów z dnia 4 lutego 1957 r. w sprawie zasad finansowania inwestycji limitowych (Monitor Polski Nr 12, poz. 82) zarządza się, co następuje:

I. Organizacja finansowa i rozliczenia samodzielnych oddziałów wykonawstwa inwestycyjnego.

§ 1. Samodzielne oddziały wykonawstwa inwestycyjnego, zwane dalej SOWI, tworzone są na podstawie decyzji kierownika jednostki będącej inwestorem bezpośrednim, jeżeli zarządzenie właściwego ministra (kierownika urzędu centralnego) nie stanowi inaczej.

§ 2. 1. SOWI działają według zasad pełnego wewnętrznego rozrachunku gospodarczego.

2. Działalność SOWI finansuje i kontroluje bank finansujący inwestycje inwestora, który SOWI utworzył.

§ 3. 1. Inwestor przydziela SOWI środki trwale niezbędne do wykonywania zadań SOWI.

2. Z tytułu użytkowania środków trwałych SOWI odprowadza na rachunek inwestora:

- 1) bądź całość amortyzacji od użytkowanych środków trwałych,
- 2) bądź wynikającą z planu produkcyjno-finansowego SOWI część amortyzacji przeznaczoną na inwestycje, zatrzymując pozostałą część amortyzacji przeznaczoną na finansowanie kapitałnych remontów.

W przypadku wymienionym w pkt 1 koszty remontów kapitałnych środków trwałych użytkowanych przez SOWI obciążają inwestora, a w przypadku wymienionym w pkt 2 — SOWI.

§ 4. 1. Inwestor wyposaża SOWI w środki obrotowe przekazując ze swego rachunku inwestycyjnego na rachunek SOWI zaliczkę do wysokości planowanego normatywu środków obrotowych, zmniejszonego o planowane pasywa stałe i powiększonego o planowane zapasy sezonowe.

2. Zaliczka podlega wyrównaniu (uzupełnieniu lub zwrotowi nadwyżki) w okresach kwartalnych do wysokości normatywu środków obrotowych planowanych na kwartał następny z uwzględnieniem planowanych pasywów stałych i zapasów sezonowych.

§ 5. 1. SOWI sporządza plany produkcyjno-finansowe według zasad ustalonych przez właściwych ministrów.

2. SOWI obowiązany jest przedstawiać plany produkcyjno-finansowe w oddziale banku finansującego jego działalność.

§ 6. SOWI wykonuje roboty na podstawie wydanego przez inwestora zlecenia wewnętrznego, określającego zakres rzeczowy i wartość robót oraz terminy wykonania.

§ 7. 1. W zakresie wynagrodzenia za roboty budowlano-montażowe wykonane przez SOWI oraz zasad rozliczeń za te roboty mają odpowiednie zastosowanie przepisy uchwały nr 14 Rady Ministrów z dnia 5 stycznia 1957 r. w sprawie umów o roboty budowlano-montażowe (Monitor Polski Nr 4, poz. 28).

2. Wynagrodzenie za inne świadczenia pomiędzy inwestorem a SOWI ustala się:

- 1) w zakresie dostaw wyrobów gotowych własnej produkcji i usług — według obowiązujących cen zbytu,
- 2) w zakresie dostaw innych materiałów (artykułów) oraz pozostałych świadczeń (np. korzystania z energii elektrycznej, ciepłej, pary, gazu itp.) — według rzeczywistych kosztów własnych.

3. Rozliczenia za wzajemne świadczenia, o których mowa w ust. 1 i 2, następują na podstawie faktur w trybie pozainkasowym.

§ 8. SOWI rozlicza się z inwestorem z tytułu strat i zysków. SOWI odprowadza zysk w okresach kwartalnych na rachunek inwestycyjny inwestora po potrąceniu odpisów wynikających z obowiązujących przepisów. Stratę SOWI pokrywa inwestor w tych samych okresach z rachunku inwestycyjnego.

§ 9. Przepisy §§ 1 — 8 stosuje się odpowiednio do komórek usługowych i usługowo-produkcyjnych działających na zasadach pełnego wewnętrznego rozrachunku gospodarczego w jednostkach nadzoru inwestycyjnego.

II. Rozliczenia z własnymi brygadami roboczymi inwestora.

§ 10. Własne brygady robocze wykonują inwestycje na podstawie wydanego przez inwestora zlecenia wewnętrznego, określającego zakres rzeczowy i wartość robót oraz terminy wykonania.

§ 11. 1. Koszty robót budowlano-montażowych, wykonywanych przez własne brygady robocze inwestora będącego jednostką działającą według zasad rozrachunku gospodarczego, pokrywane są wstępnie ze środków obrotowych.

2. Rozliczenie zaangażowanych w działalność inwestycyjną środków obrotowych następuje przez opłacenie z rachunku inwestycyjnego wartości zakończonych elementów scalonych obiektów, według kosztorysu wykonawczego. Do polecenia przelewu inwestor załącza kosztorys wykonawczy i protokół odbioru robót.

3. Różnicę pomiędzy wartością kosztorysową wykonanych robót a ich faktycznym kosztem zalicza się na stratę lub zysk działalności eksploatacyjnej inwestora.

§ 12. 1. Jednostki nadzoru inwestycyjnego pokrywają wydatki związane z wykonaniem inwestycji własnymi bry-

gadami bezpośrednio ze swego rachunku inwestycyjnego. Różnicę między wartością kosztorysową wykonanych robót a ich kosztami wykonania zalicza się na stratę lub zysk jednostki nadzoru inwestycyjnego.

2. Jednostki nadzoru inwestycyjnego zobowiązane są sporządzać i przedstawiać na żądanie banku finansującego inwestycyjne plany produkcyjno-finansowe robót budowlano-montażowych i produkcji pomocniczej wykonywanych przez własne brygady robocze.

§ 13. Koszty robót budowlano-montażowych wykonywanych przez własne brygady jednostek budżetowych pokrywane są bezpośrednio ze środków inwestycyjnych, a zaliczane są na nakłady według rzeczywistych kosztów.

§ 14. Roboty i usługi własnych wydziałów produkcyjnych oraz dostawy wyrobów gotowych własnej produkcji dla inwestycji rozlicza się na podstawie faktur w trybie pozainkasowym w oparciu o ceny ustalone zgodnie z § 7 ust. 2.

III. Rozliczenia z jednostkami gospodarki nie uspołecznionej.

§ 15. 1. Jednostki działające według zasad rozrachunku gospodarczego opłacają należności za roboty, dostawy i usługi wykonane na ich rzecz przez jednostki gospodarki nie uspołecznionej ze środków inwestycyjnych lub wstępnie ze środków obrotowych. Wyплаты dokonane ze środków obrotowych podlegają następnie pokryciu z rachunku inwestycyjnego.

2. Wyплаты za drobne usługi związane z działalnością inwestycyjną, wykonane przez osoby fizyczne, od których nie jest pobierany podatek dochodowy lub obrotowy, dokonywane są bezpośrednio ze środków inwestycyjnych.

3. Zobowiązania, o których mowa w ust. 1 i 2, w jednostkach działających według zasad rozrachunku gospodarczego, uznane w wyniku kontroli bankowej za niezgodne z planem lub z obowiązującymi przepisami, nie podlegają pokryciu ze środków inwestycyjnych. Do zobowiązań tych stosuje się odpowiednio przepis § 5 pkt 1 uchwały nr 48 Rady Ministrów z dnia 4 lutego 1957 r. w sprawie zasad finansowania inwestycji limitowych (Monitor Polski Nr 12, poz. 82).

§ 16. Wartość materiałów zakupionych ze środków obrotowych inwestora, a przekazanych do przerobu jednostkom gospodarki nie uspołecznionej lub spółdzielniom pracy podlega pokryciu ze środków inwestycyjnych z chwilą wydania materiałów do przerobu.

IV. Zasady i tryb kontroli funduszu płac.

§ 17. Kontrola wypłat z funduszu płac związanych z działalnością inwestycyjną dokonywana jest według następujących zasad:

- 1) wypłaty z osobowego i bezosobowego funduszu płac w SOWI, jak również dla pracowników jednostek nadzoru inwestycyjnego zatrudnionych przy produkcji budowlano-montażowej, kontrolowane są na zasadach ustalonych dla przedsiębiorstw budowlano-montażowych;
- 2) wypłaty z osobowego i bezosobowego funduszu płac w działających na zasadach pełnego wewnętrznego rozrachunku gospodarczego komórkach usługowych i usługowo-produkcyjnych jednostek nadzoru inwestycyjnego kontrolowane są na zasadach ustalonych dla odpowiednich przedsiębiorstw branżowych;
- 3) w jednostkach budżetowych wypłaty wynagrodzenia pracownikom własnych brygad roboczych za wykonane roboty inwestycyjne kontrolowane są przez bank finansujący inwestycje zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami bankowymi;
- 4) wypłaty z osobowego i bezosobowego funduszu płac, dotyczące utrzymania zarządu jednostki nadzoru inwestycyjnego, szkolenia kadr dla przyszłej eksploatacji oraz przeprowadzania prób technicznej sprawności maszyn i urządzeń nie objętych normami na roboty budowlano-montażowe wykonawcy, kontrolowane są przez bank fi-

nansujący inwestycje pod względem zgodności z zatwierdzonym preliminarzem kosztów.

V. Przepisy końcowe.

§ 18. 1. Tracą moc obowiązującą:

- 1) zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministra Finansów z dnia 15 lutego 1952 r. w sprawie działalności samodzielnych oddziałów wykonawstwa inwestycyjnego (Monitor Polski z 1952 r. Nr A-25, poz. 318 i z 1954 r. Nr A-34, poz. 489);
- 2) zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministra Finansów z dnia 7 lipca 1955 r. w sprawie zasad dokonywania wypłat i ewidencjonowania wynagrodzeń za prace związane z działalnością inwestycyjną zlecane przez przedsiębiorstwa państwowe i spółdzielnie osobom fizycznym nie będącym płatnikami podatku obrotowego i dochodowego (Monitor Polski Nr 63, poz. 745).

2. W zarządzeniu Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministra Finansów z dnia 24 grudnia 1951 r. w sprawie jednostek nadzoru inwestycyjnego i komórek wykonawstwa inwestycji systemem gospodarczym (Monitor Polski z 1952 r. Nr A-4, poz. 52, Nr A-51, poz. 694 i Nr A-105, poz. 1630, z 1953 r. Nr A-31, poz. 401 oraz z 1954 r. Nr A-34, poz. 491) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w zarządzeniu w tytule i we wstępie skreśla się wyrazy „i komórek wykonawstwa inwestycji systemem gospodarczym”, a w § 1 wyrazy „oraz komórek wykonawstwa inwestycji systemem gospodarczym”;
- 2) w instrukcji stanowiącej załącznik do zarządzenia skreśla się w tytule wyrazy „i komórek wykonawstwa inwestycji systemem gospodarczym”, ust. 2 w § 1 oraz cały rozdział V.

§ 19. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: T. Dietrich

308

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 4 czerwca 1957 r.

w sprawie zasad rozliczeń za roboty i usługi świadczone przez państwowe ośrodki maszynowe na rzecz rolniczych spółdzielni produkcyjnych.

Na podstawie § 22 uchwały nr 529 Prezydium Rządu z dnia 2 sierpnia 1954 r. w sprawie zasad rozliczeń za dostawy, usługi i roboty między rolniczymi spółdzielniami produkcyjnymi a innymi jednostkami gospodarki społecznej (Monitor Polski Nr A-77, poz. 909) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozliczenia za dostawy, usługi i roboty między spółdzielniami produkcyjnymi a państwowymi ośrodkami maszynowymi dokonywane są na podstawie uchwały nr 529 Prezydium Rządu z dnia 2 sierpnia 1954 r. w sprawie zasad rozliczeń za dostawy, usługi i roboty między rolniczymi spółdzielniami produkcyjnymi a innymi jednostkami gospodarki społecznej (Monitor Polski Nr A-77, poz. 909), z tym że

faktura może być wystawiona przez państwowy ośrodek maszynowy najpóźniej w ciągu 15 dni roboczych po wykonaniu zamówienia (sporządzeniu dowodu wykonania pracy).

§ 2. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 24 września 1955 r. w sprawie zasad rozliczeń za roboty i usługi świadczone przez państwowe ośrodki maszynowe na rzecz rolniczych spółdzielni produkcyjnych (Monitor Polski Nr 94, poz. 1204).

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. J. Dusza

309

ZARZĄDZENIE MINISTRA SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

z dnia 24 maja 1957 r.

w sprawie egzaminów z języków obcych dla osób ubiegających się o stopień kandydata nauk.

Na podstawie § 4 ust. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 kwietnia 1952 r. w sprawie warunków i trybu nadawania stopni naukowych (Dz. U. z 1952 r. Nr 24, poz. 164, z 1954 r. Nr 13, poz. 47, z 1956 r. Nr 11, poz. 58 oraz z 1957 r. Nr 26, poz. 116) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Osoby, które ukończyły studia wyższe na podstawie programu nie obejmującego obowiązkowej nauki dwóch języków obcych, a pragną ubiegać się o wszczęcie przewodu kandydackiego, obowiązane są dołączyć do podania dowód złożenia w szkole wyższej z wynikiem pomyślnym egzaminów ze znajomości dwóch języków obcych objętych programem właściwego wydziału szkoły wyższej.

2. O wyborze innego języka zamiast języków obcych objętych programem studiów wyższych decyduje rada wydziału na wniosek promotora.

§ 2. 1. Egzaminy składa się przed komisją powołaną przez rektora.

2. W skład komisji wchodzi: dziekan lub samodzielny pracownik nauki wyznaczony przez rektora jako przewod-

niczący oraz 2 egzaminatorzy spośród osób nauczających danego języka wyznaczeni przez rektora jako członkowie.

3. W razie potrzeby rektor może wyznaczyć na członka komisji pracownika nauki lub lektora z innej wyższej szkoły za zgodą jej rektora.

4. Tryb składania egzaminów z języków obcych przez osoby ubiegające się o wszczęcie przewodu kandydackiego w placówkach naukowych Polskiej Akademii Nauk ustala Prezydium Polskiej Akademii Nauk.

§ 3. Składający egzamin z języka obcego powinni wykazać się znajomością podstawowych wiadomości z gramatyki opisowej danego języka oraz umiejętnością rozumienia, bez posługiwania się słownikiem, średnio trudnego tekstu pracy naukowej w zakresie studiowanej specjalności.

§ 4. O wyniku egzaminu rozstrzygają członkowie komisji egzaminacyjnej większością głosów. W razie równości głosów decyduje głos przewodniczącego komisji.